

Tiivistelmä julkaisusta *"Hakanen H, Flykt M, Sinervä E, Nolvi S, Kataja EL, Pelto J, Karlsson H, Karlsson L, Korja R. How maternal pre- and postnatal symptoms of depression and anxiety affect early mother-infant interaction?" Journal of Affective Disorders 2019; 257, 83-90.*
<https://doi.org/10.1016/j.jad.2019.06.048>.

Äidin synnytyksen jälkeisen psyykkisen oireilun on jo pitkään tiedetty olevan yhteydessä äidin ja lapsen välisen vuorovaikutussuhteen laatuun. Vuorovaikutussuhteen laadun tiedetään puolestaan olevan yksi merkittävimmistä lapsen varhaiseen kehitykseen vaikuttavista tekijöistä. Viime vuosina on herännyt kiinnostus tutkia, onko äidin psyykinen oireilu jo raskausaikana yhteydessä äidin ja vauvan vuorovaikutussuhteen laatuun lapsen syntymän jälkeen.

Tässä tutkimuksessa äidin psyykkistä oireilua mitattiin masennusta, yleistä ahdistuneisuutta ja raskauteen liittyvää ahdistusta kartoittavilla kyselyillä raskauden aikana ja synnytyksen jälkeen yhteensä viisi kertaa. Äidin ja lapsen vuorovaikutusta arvioitiin videoitujen leikkitalanteiden avulla, jotka arvioitiin standardoidulla menetelmällä.

Tulokset osoittivat, että yleinen ahdistusoireilu loppuraskauden aikana oli yhteydessä äidin lisääntyneeseen taipumukseen ohjata tai kontrolloida lapsen toimintaa. Äidin synnytyksen jälkeiset masennusoireet puolestaan olivat yhteydessä äidin vaikeuteen jäsentää vanhemman ja lapsen yhteistä leikkiä ja tekemistä ja lapsen vähäisempään vuorovaikutukselliseen aloitteellisuuteen.

Nyt tehdyn tutkimuksen tulokset tukivat näkemystä, jonka mukaan jo äidin raskaudenaikaisella psyykkisellä oireilulla on yhteyttä äidin tapaan olla vuorovaikutuksessa vauvan kanssa myöhemmin synnytyksen jälkeen. Tässä tutkimuksessa havaitut yhteydet olivat kuitenkin heikkoja, mikä tarkoittaa sitä, että äidin ja lapsen välistä vuorovaikutussuhdetta määrittelevät myös hyvin monet muut tekijät äidin psyykkisen oireilun rinnalla. Lisäksi oireista huolimatta nämä äidit toimivat yhtä sensitiivisesti eli lapsen viestejä huomioiden suhteessa vauvaan kuin verrokkiäidit, eli äidin ahdistusoireet eivät olleet kaikkiin vuorovaikutuksen osa-alueisiin yhteydessä samalla tavalla.